

osiromašen **URAN = PLANET**

OSIROMAŠEN URAN JE STRANSKI PRODUKT INDUSTRIJE ZA IZDELAVANJE JEDRSKEGA OROŽJA TER JEDRSKEGA GORIVA. JE ZA POLOVICO MANJ RADIOAKTIVEN KOT NARAVEN URAN, VENDAR KOT TAK V DOLOČENIH POGOJIH ŠE VEDNO NEVAREN ZA ČLOVEKOVO ZDRAVJE. ČE PRIDE V NEPOSREDNO BIVALNO OKOLJE, GA JE SKORAJ NEMOGOČE ODSTRANITI, ZATO BI MORAL BITI HRANJEN NA POSEBEJ PRIREJENIH MESTIH, KJER NE BI PREDSTAVLJAL NEVARNOSTI ZA LJUDI IN OKOLJE. KLJUB TEMU PA GA VOJSKA ZELO RADA UPORABLJA.

RECIKLAŽA PO VOJASKO

Razpolovna doba osiromašenega urana znaša 4,5 milijarde let, zato mora biti kot potencialno nevaren strupen in radioaktiven odpadke hranjen v posebnih skladiščih. Vojna industrija pa je ponudila zelo »učinkovito« rešitev problema tovrstnih nevarnih odpadkov. Iz osiromašenega urana so začeli izdelovati določene vrste orožja, ki imajo veliko prebojno moč. Ogromno današnjih protiklepnih izstrelkov in raket za uničevanje podzemnih bunkerjev v sestavi NATO-vih oboroženih sil vsebuje osiromašen uran. Gre v bistvu za UMAZANO OROŽJE IN NE KONVENCIONALNO OROŽJE kot skušajo zatrditi. Res je, da v trdnem stanju projektil, ki vsebuje osiromašen uran, ni tako nevaren, ko pa ta zadene oviro in se razleti, pri tem nastane nevaren radioaktiven in ekstremno toksičen aerosol, ki vsebuje zelo majhne radioaktivne delce. Ko se aerosol poleže, ti delci padejo na zemljo in SKORAJ NEMOGOČE jih je odstraniti. Še posebej problematično je to v okoljih, kjer je mnogo prahu in peska in ti delci konstantno krožijo v zraku. In kakšne posledice lahko ima tako onesnažena zemlja in zrak za ljudi in okolico?

POSLEDICE OSIROMAŠENEGA URANA

ZDA in NATO sta od leta 1991 naprej v Iraku, Afganistanu in Jugoslaviji uporabila ogromno takšnega orožja. Nekateri znanstveniki so priznali, da so območja, kjer so uporabili takšno orožje, od takrat praktično »nenaseljiva« zaradi škodljivih, celo smrtno nevarnih posledic na prebivalstvo. Samo na Kosovu je bilo v okolje, kjer bivajo ljudje, na neprimeren in strupen način v projektilih odvrženih 10 TON OSIROMAŠENEGA URANA. Koliko ga je bilo do danes odvrženega v Iraku, se ne ve. Nekaj redkih znanstvenikov (med drugim profesor Siegwart-Horst in Tedd Weyman), ki so na tem področju delali raziskave v Iraku, je močno zaskrbljenih za prihodnost. Nekateri izmed njih so zaradi posledic izpostavljanja nevarnim snovem tekom raziskav tudi sami hudo zboleli. Po določenih raziskavah, ki so bile narejene na tem področju, naj bi se število obolelih za rakom na območjih, kjer je bilo uporabljeno takšno orožje, povečalo za več kot 40 %.

Na zdravje ljudi osiromašen uran vpliva na tri načine. Kot težka kovina je izredno KEMIČNO STRUPEN. Pri mnogih ameriških vojakih, ki so imeli stik s takšnim orožjem, so se pojavile hude poškodbe notranjih organov, predvsem odpovedi ledvic. Osiromašen uran je tudi RADIOAKTIVEN, kar lahko povzroča raka, predvsem

pa levkemijo. Dokazovati povezanost rakavih obolenj z osiromašenim uranom je žal zelo težko, še posebej, ker se bolezen razvije Z ZAMIKOM 5-10 LET! In nenazadnje, ob eksploziji bombe z osiromašenim uranom se v zrak skupaj z radioaktivno paro sprostijo IZREDNO MAJHNI DELCI, ki ob vdihavanju trajno poškodujejo dihala.

V Iraku matere ob rojstvu ne vprašajo več po spolu, temveč, če je otrok rojen normalen. Ogromno število otrok se namreč rodi s telesnimi deformacijami, ki so posledica izpostavljanja staršev preveliki količini radiološko in kemično strupenim snovem. Stopnja obolenja za levkemijo in drugimi rakavimi obolenji med otroki v Iraku pa je sedaj mnogo višja kot pred letom 1991.

GLOBALNE POSLEDICE – GLOBALNA ODGOVORNOST

Orožje iz osiromašenega urana je izredno strupeno, kot umazano orožje pa je PREPOVEDANO v vseh meddržavnih sporazumih in konvencijah, TUDI GLEDE NA HAŠKO IN ŽENEVSKO VOJNO KONVENCIJO se orožja s tako strupenimi učinki ne sme uporabljati. Označuje se kot orožje za množično uničevanje. Glede na globalne posledice, ki ga ima uporaba takšnega orožja za naš planet in za vse nas, pa bi lahko takšno početje označili kot ZLOČIN PROTI ČLOVEŠTVU.

Po ocenah naj bi na ta način od leta 1991, ko se je takšno orožje začelo uporabljati, prišlo v zemlino atmosfero 10-krat več radioaktivnih snovi, kot jih je bilo sproščenih v času vseh atmosferskih atomskih poskusov oziroma lahko rečemo, da je to ekvivalent 40.000 hirošimskim bombam!

KAJ LAHKO STORIMO?

Slovenija je postala polnopravna članica Nata in s tem je prevzela tudi SOODGOVORNOST za njegova početja. Zato je potrebno o tem govoriti in opozarjati tako vlado, predsednika vlade in druge vladne organizacije. Poskusimo se čim bolj seznaniti s to problematiko in pokazati, da nam ni vseeno. Irak je mogoče za nas res daleč, Kosovo pa ne več tako zelo. Ko bomo sami imeli družine in se nam bo rodil deformiran otrok, bo že prepozno. Posledice izpostavljenosti se namreč pokažejo šele čez nekaj let ... In mladi smo tisti, ki bomo prevzeli ta planet; na nas bo, da ga ohranimo tudi za nadaljnje rodove.

:: http://en.wikipedia.org/wiki/Depleted_uranium
:: www.xs4all.nl/~stgvisie/VISIE/J_EATON/j_eaton.html
:: www.wsws.org/articles/1999/jul1999/iraq-j05.shtml
:: www.guardian.co.uk (UN raises alarm on toxic risk in Kosovo)
:: www.scoop.co.nz/stories/HL0510/S00138.htm
:: www.rec.org/REC/Announcements/yugo/impact.html
:: www.mladina.si/tehdnik/200102/clanek/balkan1/
:: www.google.com (depleted uranium)

BURKINA FASO:

mladinski center v Boboju

»NAJPREJ JE BIL VELIK, PRAZEN NIČ«, SE POGOSTO ZAČNEJO AFRIŠKE PRIPOVEDKE. TAKO SE ZAČNE TUDI ZGODBA O MLADINSKEM CENTRU V BOBOJU V BURKINI FASO IN SPLOH ZGODBA O PRAVIČNI TRGOVINI IN SLOVENSKEM BOTRSTVU V AFRIKI.

Na tisti nič smo v Boboju pred tremi leti postavili prvo opeko, zadnjo pa na knjižnico/igralnico maja letos. Tako smo s prispevki slovenskih botrov in drugih posameznikov ter kupcev naših »pravičnih« izdelkov v revnem predmestju zgradili prvi, večji del mladinskega centra, v katerem usposobljeni bobojski prostovoljci vodijo različne dejavnosti za otroke, od bralnih uric in pomoči pri učenju do plesnih, glasbenih in športnih aktivnosti. Postavili smo, kratko malo, prvo slovensko HUMANITAS bazo v zahodni Afriki.

KAKO SE JE ZAČELO

Botrstvo je projekt materialne podpore otrokom z namenom izboljšati njihove osnovne življenjske pogoje in predvsem izobraževalne možnosti. Pri tem pa je potrebno skrbeti za dolgoročnost in trajnostnost. To pomeni, da želimo doseči učinek, ki bo v danem okolju pomenil trajno spremembo na bolje. Pri botrstvu smo zato kot prioriteto poudarjali možnost dostopa do informacij oziroma izobraževanje kot ključni element uspeha projekta. Gre za nekakšen kompromis: po eni strani poskušamo podpirati tiste otroke, ki jim je otežkočen dostop do šole, po drugi pa poskušamo ustvarjati stanje, v katerem bodo tudi drugi otroci in odrasli iz iste skupnosti lahko deležni »koščka torte«. Pogosto je situacija v dani skupnosti namreč takšna, da ni velikih razlik med otroki in da so v resnici vsi v zelo podobnem položaju. Del denarja, ki ga dobimo od botrstva, tako vedno porabimo za raznovrstne skupnostne projekte, katerih skupni imenovalec je vedno izobraževanje.

MLADINSKI CENTER

Tako se je iz nič zgodila hiša iz opeke. Da bi nadaljevali z uspešnim izdelovanjem izdelkov po načelih pravične trgovine, morajo Humanitasovi obrtniki izučiti tudi nove generacije spretnih rok – in to jim bo tudi omogočeno znotraj omenjenega mladinskega centra v Boboju. V njem so poleg delavnice predvideni tudi knjižnica, informacijski center in pa center za nastanitev prostovoljcev, ki izvajajo Humanitasove projekte. Parcelo je društvu za namene regionalnega sedeža in mladinskega centra v brezplačni najem dodelila mestna občina, katere predstavniki so se tudi udeležili otvoritvene slovesnosti skupaj s predstavniki lokalnega radija in nacionalnega časopisa.

Iz naših skupnih misli pa se je zgodilo še nekaj večjega, namreč nova burkinska organizacija, Association KAFULI. Kafuli pomeni zbiranje, druženje in torej simbolizira naše skupno druženje, skupno delovanje podobno mislečih. KAFULI bo naš lokalni partner, neodvisna in neprofitna organizacija, katere cilji so krepitev lokalnih skupnosti, pomoč pri izobraževanju, spodbujanje tolerantnosti in enakopravnega obravnavanja žensk in drugih ranljivih skupin prebivalstva. Predsednik te nove burkinske nevladne organizacije je Seydou Ganou, nekdanji učitelj, kasneje ravnatelj, zdaj pa svetovalec za izobraževanje. V sodelovanju z njim je društvo Humanitas že zadnje 4 leta razvijalo projekt botrstva, ki je po našem mnenju učinkovit sistem pomoči otrokom in hkrati širši skupnosti, nenazadnje pa tudi metoda medkulturnega zavedanja v obeh deželah, burkinski in slovenski.

Pravkar odprti mladinski center v Boboju je sicer šele prvi objekt, ki deluje na omenjenem kraju, pripravlja pa se še izgradnja večjega skupnostnega centra, ki bi poleg knjižnice in aktivnosti za otroke pomenil tudi kulturno umetniško središče ter skupaj z ateljejem »pravične trgovine« predstavljal točko medkulturnih izmenjav in slovensko burkinskega sodelovanja.

Več informacij o burkinskih in ostalih dejavnostih Humanitasa: www.humanitas-slovenia.org

pohodi GA!

AVTOMOBILSKA INDUSTRIJA, NAFTNI LOBIJI, PREDAJANJE UDOBJU, ONESNAŽEVANJE, ODPADKI, MESTA, NATRPANA S PLOČEVINO, NEMOGOČE PARKIRANJE V MESTU, KOLONE PLOČEVINE, NERVOZNI VOZNIKI, NEUPOŠTEVANJE PROMETNIH PREDPISOV, VSE MANJ ZELENIH POVRŠIN V MESTIH, PARKIRANJE NA PLOČNIKIH, OVIRANJE PEŠCEV ...

Dovolj, da je aktivist Michael Hartmann sredi 90-ih v bavarski prestolnici pričel s prvimi aktivističnimi pohodi po mestu – s hojo čez avtomobile, parkirane na pločnikih, saj je bil prepričan, da v kolikor so avtomobili parkirani na mestih, rezerviranih za pešce, je dovoljeno hoditi po avtomobilih. Seveda je takšno radikalno početje vzbudilo zanimanje javnosti in pričela se je javna polemika o legjitimnosti takega početja. Hartmann pristane v seči, a je spoznan za nedolžnega z besedami: »Hoja po avtomobilih, parkiranih na javnih površinah, je legalna, če avtomobil pri tem ni poškodovan.«

CAR BUSTERS

Oborožen s temi besedami Hartmann poučuje bodoče aktiviste hoje po avtomobilih in kmalu dobi podporo mnogih skupin po vsej Evropi in tudi v Severni Ameriki. Tako se je vzpostavilo gibanje za mesta brez avtomobilov in skupina aktivistov pod imenom Car Busters se je razširila v gibanje World Carfree Network, ki ima sedež v Pragi in promovira alternativne načine razvoja, ki ne temeljijo na odvisnosti od avtomobilov, Car Busters pa je postalo tudi ime revije, ki jo izdaja ta skupina v več jezikih.

Aktivisti se tako srečujejo na letnih zborovanjih, kjer razpravljajo o okoljski problematiki, nikoli pa niso izvzeli aktivistični podvigi, ki odmevajo v javnosti. Začetnik gibanja hoje čez avtomobile, Michael Hartmann, dandanes ni več mladenič, izkoristi pa vsako priložnost, da širi svoje znanje in ideje, za kar je posnel tudi video in knjigo, kako pravilno pohoditi avto.

Več o gibanju in pristopih k širjenju ideje o reševanju okoljske problematike si lahko prebereš na spodnjih naslovih, ponujamo pa kratko inštruktažo, kako se lotiti akcije na ulici.

AKCIJA

Aktivisti izvajajo več vrst akcij za ozaveščanje javnosti o problemu uporabe avtomobilov. Navajamo osnovni akciji.

1. HOJA ČEZ AVTOMOBILE

S hojo pričneš na sprednjem delu na odbijaču avtomobila. Pomembno je, da avtomobila pri tem ne poškoduješ, zato moraš izbirati mesta, kjer je pločevina dovolj trdna (robovi, stičišče stekla in pločevine). Z odbijača stopiš na rob pokrova motorja – na blatnik nad odbijačem pri strani avtomobila, nato stopiš na mesto, kjer se vetrobransko steklo stika s pokrovom motorja in se zavihtiš na streho in stopiš na rob, kjer se vetrobransko steklo stika s pločevino strehe. Pri prečkanju strehe se navadno zgodi, da ko stopiš na sredino, se pločevina pod tvojo težo upogne, vendar ko stopiš na rob med streho in zadnjim steklom, se pločevina na strehi vrne v prvotni položaj. Da se temu izogneš, lahko stopaš po robu strehe, kjer se stika z vrati avtomobila. S strehe stopiš na rob pokrova prtljažnika in skočiš na tla. Možna je tudi obratna pot, tako da začneš na prtljažniku avtomobila, vendar je začetek nekoliko težji, če ima avto karavanski zadek.

2. NI MESTA ZAME, NI MESTA ZATE

Za to akcijo so potrebne vsaj štiri krepke osebe. Ideja: če je avtomobil parkiran na pločniku in s tem ovira pešce, še posebej pa invalide na vozičkih in osebe, ki pred seboj porivajo otroški voziček in morajo zaradi parkiranega avtomobila obiti oviro, potem izvedemo povračilne ukrepe. Avtomobil primemo, vzdignemo in postavimo na cesto. Tako zapremo pot vozilom na cesti, ki se znajdejo v situaciji, v kakršni je bil pred tem pešec. Voznik tako prestavljenega avtomobila bo verjetno s tem prejel krepko lekcijo za svoje dejanje.

:: www.worldcarfree.net
:: <http://kriegste.de/carwalker>
:: www.carbusters.org
:: www.focus-ngo.org

RES JE, NA PRVI POGLED NIMAJO RAČUNALNIŠKI UKAZI IN BLEJANJE PRAV NOBENEGA SKUPNEGA IMENOVALCA. AMPAK VSI LJUBITELJI DAVIDA LYNCHA VEMO, DA STVARI NISO VEDNO TAKŠNE, KOT SE ZDIJO ...

Tehnologija ne vpliva samo na očitne življenjske scenarije, ko spreminja naše bivanje v bolj udobno obliko, usodno oblikuje tudi našo percepcijo sveta in nas samih. Čisto nova logika presunljivo preprosto zastira vrednote, ki so bile včasih svete in nedotakljive. Vse to se pogosto dogaja mimo našega pravega zavedanja. Človeštvo se vede, kot da ima v rokah velik daljinski upravljalca, s katerim režira razvoj dogodkov v naravi in družbi, trudi se reprogramirati celo sam obstoj. Pa pojdimo nazaj na Dolly ...

1. KOPIRAJ IN PRILEPI

Na računalniku je že od nekdanj najbolj navdušujoč ukaz *copy/paste* (kopiraj in prilepi). Besede preprosto skočijo iz enega odstavka v drugega brez ponovnega mučenja tipk. Drugače je, če želimo na levi strani šolske table napisane besede zgrabiti in jih odnesti desno spodaj. V fizičnem svetu menda še vedno deluje pravilo *napiši, zbriši, napiši ponovno*. Ali pač ne?

Biotehnologija in genetika že nekaj časa premikata meje mogočega in sprejemljivega, ko prav s pravilom *vzemi in kopiraj* ustvarjata nove ovčke. Zavezniki starih moralnih načel še nekaj vihraje z zaščitniškimi zastavami, a kaj, ko je lahkotnost avtomatizma kopiranja človeku tako privlačna.

2. IZBRIŠI ALI VRNI V PREJŠNJE STANJE

Pomnjenje je na računalniku domena trdega diska, DVD ali CD ploščic, prenosnih ključev ... na telefonu in fotoaparatih imamo drage kartice za več 1000 slik ... Če nam kaj ni všeč, pritisnemo tipko *delete* (izbriši) in nesrečna datoteka za vedno konča v digitalnih nebesih. Spomin v naši zavesti je malo bolj trdoživ in ne klecne niti pred ukazom še tako močne volje razuma in duha. Tudi ukaz *undo* (vrni v prejšnje stanje) v naši realnosti ne dela. Čas je preveč trmast in rine samo naprej. Še dobro, da lahko vedno pritisnemo »i« za *ignore* (ignoriraj), ko nam kdo teži po telefonu, ali se samo ne želimo ukvarjati z zunanjim svetom.

3. USODA, PREMEŠAJ IN ZAIGRAJ

Življenje so naključja. Le kdo še verjame v usodo? To nikakor ni norčevanje iz srečnih zaljublencev, ki so prepričani, da so jih združile zvezde in si delijo sorodno dušo še iz prejšnjega življenja. To je samo odraz opazovanja teh istih mladincev, ki s slušalkami v ušesih brzijo po ulicah, v žepih pa skrivajo svoje mini predvajalnike mp3 glasbenih datotek, ki kreativno in duhovito, predvsem pa po nekem mističnem naključju spuščajo priljubljene »komade«. *Shuffle* je glasbena beseda leta!

4. POČAKAJ V POLNI PRIPRAVLJENOSTI

V nedavnem intervjuju je izumitelj kontracepcijske tablete izjavil, da 90 % ženskih jajčec odmre do 35. leta. In zdaj si vrle Slovenke predstavljajmo, kako naj končamo faks in magisterij, najdemo \$\$\$ službo, kupimo avto in hišo, pa še psa in zibelko ... do tridesetih. Šala mala. Ampak nori znanstvenik trdi, da je najboljša ideja postaviti svoja jajčeca v rosih dvajsetih na nekaj stopinj pod nulo, potem pa mirno osivimo, preden pride prvi potomec. Že video rekorder je vedel, kako se dela reprodukcija – če rabiš oddih, pritisneš tipko *standby*.

5. POVEJ NA KRATKO

Kmalu bo več nagrad za duhovita sporočila SMS kot za odlična literarna dela. Križanca med kratko besedilno formo, ki jo lahko stisnem v 160 znakov, in visoko literaturo predstavlja knjiga Haiku *U.: From Aristotle to Zola, Great Books in 17 Syllables*, ki jo je napisal gospod David M. Bader. Kljub izbrani formi tip nima nič skupnega z Japonci, prvimi pisci haikujev in za svetlobna leta najbolj prodornimi uporabniki novih tehnologij.

Malo za okus, najbolj duhovita izbira (spomnimo se na istoimenski film):

*Louisa May Alcott, Little Women:
Snow-drops hang like tears.
Shy, sweet, saintly Beth has died.
One down, three to go.*

In še najbolj slavna:

*Homer, Ilijada:
Sing, Goddess, of how
brooding Achilles' mood swings
caused him to act out.*

Tehnologija je že davno odpravila omejitve prostora in nobena novica ni, da je svet globalna vas. Vesolje pa se vztrajno širi, kot da bi želelo kljubovati vsej tej neskončni človeški nečimrnosti. *Fast forward!*

kaj imata skupnega
CTRL C in OVČKA DOLLY?

intervju: Žiga Vavpotič

UNESCO, MICROSOFT, DALAJLAN

in še kaj

OBOŽUJE ODDALJENE KRAJE, DOLGE POGOVORE, RAD SMUČA, SE ZABAVA IN SANJARI O PRIHODNOSTI. NIČ POSEBNEGA, BI REKLI. VENDAR ŽIGA IZ DRUŽBE SVOJIH VRSTNIKOV IZSTOPA ŽE NA PRVI POGLED. KOLIKO 21-LETNIKOV PA POZNATE, KI VSAK DAN HODIJO OKOLI V BREZHIBNI OBLEKI, S KRAVATO IN POSLOVNIM KOVČKOM? IN KO PREBERETE NJEGOV ŽIVLJENJEPIS, VAM JE JASNO, ZAKAJ.

TOREJ: SI PREDSTAVNIK NEKATERIH MEDNARODNIH ORGANIZACIJ ZA SLOVENIJO, ČLAN ŠTEVILNIH SLOVENSКИH IN MEDNARODNIH DRUŠTEV, UNESCO GLASNIK, SVETOVAL SI MAROŠKEMU KRALJU IN BILLU GATESU, SODELOVAL NA MNOGIH MLADINSKIH KONFERENCAH, SI CELO DIREKTOR ZAVODA ZA MLADINO IN IMAŠ SVOJE PODJETJE ... DA IMAŠ PRI SVOJIH LETIH TAK ŽIVLJENJEPIS, MORAŠ VERJETNO ZAČETI »DELOVATI« DOVOLJ ZGODAJ, SKORAJ V PLENICAH?

» Seveda, vse se začne v plenicah. Vzgoja doma in kasneje proces izobraževanja vsekakor vplivata na razvoj posameznika, čeprav poznam ljudi, ki so uspeli kljub temu da jim ni bilo z rožicami postlano. Osebno sem imel srečo, saj me starši vedno spodbujajo, že v času osnovne šole pa sem bil aktiven v otroških parlamentih. Res je treba začeti že zgodaj, saj smo prav mladi pomembni za prihodnost in razvoj družbe. Žal pa se družba tega ne zaveda dovolj, zato se še vedno premalo vlaga v razvoj mladih. »

MLADI V DRUŽBI, MNENJE DRUŽBE O MLADIH, ZAPOSLOVANJE MLADIH, MLADI IN PODJETNIŠTVO, MLADI IN EU ... SO BILE SAMO NEKATERE OD TEM MEDNARODNIH KONFERENC, KI SI SE JIH UDELEŽIL KOT PREDSTAVNIK SLOVENIJE. Z MLADIMI Z VSEGA SVETA STE RAZPRAVLJALI NA HAVAJIH, V MAROKU, ZDA, INDONEZIJU, EGIPTU, FRANCIJI, NA ŠKOTSLEM IN CELO V ZIMBABVEJU. O ČEM VSE STE RAZPRAVLJALI, KAKŠNE SO BILE VAŠE UGOTOVITVE, KAJ SI SE SAM NAUČIL?

» Spominjam se svoje prve konference po osnovni šoli. Starša sta me podpirala, vendar se zavedata, da je pomembno, da človek hitro postane samostojen. Prva konferenca je bila na

Havajih in res je bilo težko dobiti sponzorje. Saj veste – Havaji in konferenca. A vztrajnost se je splačala. Preko vseh potovanj sem se naučil mnogih stvari in hvaležen sem, da sta starša znala ubrati pravo taktiko. Lahko bi mi plačala stroške, a raje kot da bi mi ribo dala, sta me naučila, kako jo lahko ujamem. In trenutki, ki sem jih doživel na teh konferencah, so izjemni in za njimi so ostali pomembni spomini.

Teme razprav so bile zelo različne, skupno vsem pa je dejstvo, s katerim se popolnoma strinjam. Če bi v razvoj sveta več vključevali mlade, bi bila naša prihodnost lepša. Svet se danes razvija – milo rečeno – čudno. Imamo vse več, a hkrati vedno več ljudi živi v hudi revščini. 250 najbogatejših družin ima več kot polovica najrevnejšega sveta. Jezen, besen in predvsem žalosten postanem, da je evropska krava vredna več kot otrok v Afriki. Evropska krava dobi skoraj 2 dolarja subvencij, na to, koliko ljudi v Afriki pa živi z manj kot dolarjem na dan, pa pomisli malo ljudi. »

LAHKO PO TVOJEM MNENJU TOVRSTNA SREČANJA PRIPOMOREJO K REŠEVANJU TEH TEŽAV? OBČUTEK IMAM NAMREČ, DA NA KONFERENCAH SODELUJEJO IZBRANCI, MLADI, KI SE V RESNICI NE SPOPADAJO S TEŽAVAMI, O KATERIH RAZPRAVLJAJO. OBENEM PA IMAJO VERJETNO MLADI V INDIJI DRUGAČNE TEŽAVE IN ŽELJE KOT MLADI V SLOVENIJI.

» Kdo pa bo spremenil svet, če ne mladi? Na konferencah mladih ne sodelujejo samo izbranci. Osebno sem velik zagovornik tega, da se vključuje mlade s celega sveta. Pridejo nekateri, ki nikoli niso šli iz svoje vasi. To je čar teh srečanj. In da, na eni strani se strinjam, da imajo mladi Indije drugačne težave kot mladi v Sloveniji. Na drugi strani pa se prav vsi srečujemo s tem, da se želimo izobraževati, da si želimo ustvarjati družine in se pri vsem tem srečujemo z izzivi sodobnega sveta. »

MA

j

KAKŠNE PA SO PRAVZAPRAV TEŽAVE MLADIH V SLOVENIJI, SPLOH V LUČI PRIMERJAVE S TEŽAVAMI MLADIH PO SVETU? IN KAKŠNI SO SLOVENSKI »MLADINCI« V PRIMERJAVI S TISTIMI PO SVETU?

» Zelo si želim, da bi mladi več potovali. Ne samo po Evropi, temveč po celem svetu. Tako bi kaj kmalu ugotovili, da naši problemi niso tako ogromni, kot včasih mislimo. A vendar to ne pomeni, da ne more biti boljše. Pri nas so mladi vse preveč pasivni, ne znajo izkoristiti vseh možnosti. Mogoče je vse to povezano prav s tem, da nam je kar dobro. Največji sovražnik odličnega življenja je dobro življenje. Tega se zaveda premalo ljudi. »

VSEKAKOR SI SAM DOVOLJ AKTIVEN: SI PREDSTAVNIK YOUTH EMPLOYMENT SUMMIT-A IN PEACE CHILD INTERNATIONAL-A ZA SLOVENIJO, ČLAN UPRAVNEGA ODBORA NEPROFITNE ORGANIZACIJE EVOVENTURES, ČLAN PIONEERS OF CHANGE, GLOBAL YOUTH ALLIANCE ... LAHKO KOT PREDSTAVNIK IN ČLAN ŠTEVILNIH MEDNARODNIH ORGANIZACIJ KAJ PRIPOMOREŠ K REŠEVANJU MLADINSKE PROBLEMATIKE?

» Določene aktivnosti opuščam, saj je vsega preveč. In zadnje čase sem vedno bolj osredotočen na svoje svetovalno podjetje, ki se ukvarja s tem, da ljudem pomagamo do odličnega življenja. A še vedno se trudim, da povem svoje mnenje takrat, ko mislim, da je potrebno, saj mi naziv UNESCO glasnika daje to poslanstvo. Osebnostno mislim, da je ravno v tem ključ. Da se sliši glas. Bom lahko spremenil svet? Ne! A vem, da lahko spremenim najprej sebe in potem še nekaj čisto majčkenega. Verjamem v stalno izobraževanje, saj lahko le tako postanemo boljše. In če bi se vsi odločili, da spremenimo le nekaj majčkenega ... Iz malega raste veliko. Človek nikoli ne premaga gore, kajti gora je nepremagljiva. Premaga lahko le samega sebe, svoja upanja, svoje strahove, je rekel Jim Whitaker, prvi Američan, ki je dosegel greben Mt. Everesta. »

FUNKCIJ IN DELA TOREJ KOLIKOR HOČEŠ, LETA 2000 SI CELO POSTAL NAJMLAJŠI ČLAN DRUŠTVA MENSA INTERNATIONAL V SLOVENIJI; »MIMOGREDE« SI KOT POZNAVALEC MLADINSKE PROBLEMATIKE SVETOVAL TUDI NEKATERIM VLADAM, SVOJE VIZIJE PA SI DELIL CELO Z BILLOM GATESOM. SLIŠI SE KAR PREDOBRO, DA BI BILO RES ...

» Preko svojega dela in različnih organizacij sem res bil v povezavi z nekaterimi evropskimi, azijskimi in afriškimi vladami. Sodelovanje z Microsoftom pa je bila tudi izjemna izkušnja. Odločili so se, da zberejo 12 mladih z vsega sveta, ki bodo podjetju svetovali o prihodnosti. Prijavilo se je veliko kandidatov, na podlagi različnih kriterijev pa so zbrali mlade od vsepovsod, ki niso bili profesionalno povezani s tehniko. Tam smo bili študenti medicine, arhitekture, mednarodnih odnosov, menedžmenta ... In smo svetovali Microsoftu – pokomentirali smo nekaj izdelkov, ki jih načrtujejo za prihodnost, spoznali samo korporacijo ... »

POVŠOD SI SREČEVAL ZANIMIVE LJUDI, SPOZNAL KUP NOVIH PRIJATELJEV, KJE IN KDO TE JE NAJBOLJ NAVDUŠIL?

» Težko bi rekel, kje je najlepše, obiskal sem vseh 5 kontinentov, vsekakor me izredno veže Afrika in določeni cilji v mojem življenju so vsekakor povezani z delom tam. Navduši pa me vsak, ki se zna od srca nasmejati. Bilo je toliko različnih ljudi, izjemnih mladih, ki delajo fascinante stvari, kupica predsednikov, kraljevih glav, znanih obrazov iz sveta športa, kulture, mode in medijev, Nobelovi nagradenci, profesorji, ki imajo več kot 50 častnih doktoratov ... In mnogo preprostih ljudi, ki so me sprejeli za svojega, mi odprli svoj dom in srce. Če kaj jemljem za bogastvo, so to poznanstva po celem svetu. Veliko jih prihaja tudi k meni v Slovenijo in včasih imamo doma že občutek, da smo manjši hotel. »

ZA SEBOJ JE TREBA PUSTITI SLED, PRAVIŠ. VERJETNO TO SVETUJEŠ TUDI SVOJIM VRSTNIKOM?

» Potrebno je verjeti vase in si upati biti kdaj pa kdaj tudi drugačen. Ljudje morajo razvijati svoje potenciale in se zavedati, da je čas, da začnejo verjeti v svoje sanje in jih spreminjajo v realnost. Povprečnost ubija in je vsekakor največja kuga napredka. Zgodovino pišejo izjemni ljudje, mi je nekoč povedala neka draga oseba. In v življenju potrebuješ za uspeh dve stvari: dobrega mentorja in čas. »

bolonjska reforma

Bolognese omaka na pusti špageteriji našega šolstva

O NEDAVNO SPREJETI REFORMI JE BILO GOVORA ŽE V LETOŠNJI POLETNI ŠTEVILKI REVIJE 26!. NA KRATKO, GRE ZA POENOTENJE ŠTUDIJSKIH PROGRAMOV V EVROPSKEM PROSTORU. V ŠTUDIJSKEM LETU 2005/2006 JE PRIŠLO DO DEJANSKEGA IZVAJANJA PROGRAMA, IN SICER NA EKONOMSKI FAKULTETI, FAKULTETI ZA DRUŽBENE VEDE IN FAKULTETI ZA UPRAVO.

Po načelih Bolonjske deklaracije so te namreč prvič razpisale prenovljene univerzitetne in visokošolske strokovne študijske programe, Ekonomska fakulteta in Fakulteta za upravo pa tudi magistrske študijske programe. Ti so prve stopnje (univerzitetni, visokošolski strokovni), ki obsegajo 180 do 240 kreditnih točk in trajajo 3 do 4 leta, ter druge stopnje (magistrski), ki trajajo 2 leti in obsegajo 120 kreditnih točk. Tako organiziran študij naj bi bil krajši, študent naj bi bil konkurenčen sovrstnikom v Evropi in svetu, možno naj bi bilo samoodločanje pri izbiri predmetov, profesorjev, države študija, predvsem pa boljše zaposlitvene možnosti.

Dejanski rezultati bodo res vidni šele čez nekaj let, radovednost, kako se počutijo novopečeni bolonjci, pa vendar ni odveč. Iz tega razloga sem se spustila v lov za mnenja. Nekaj študentov sem povprašala, kakšen se jim zdi njihov študij, kako potekajo predavanja, kako je z izbiranjem profesorjev in kakšne zadolžitve imajo.

MATEJ - 1. LETNIK FDV, SMER DRUŽBOSLOVNA INFORMATIKA

☞ Osebno mislim, da je Bolonjska reforma pozitivno spremenila način študija. Programi so izpeljani tako, da te pravzaprav prisilijo, da sproti študiraš. Veliko je obveznosti, ki jih moraš opraviti, da lahko sploh pristopiš k izpitu. Mislim, da bodo študentje po novih programih prej diplomirali in magistrirali kot pa po starih. Všeč mi je tudi to, da je skoraj tretjina predmetov izbirnih, tako si lahko izbereš fiste predmete, ki te bolj zanimajo. ☞

MAJA - 1. LETNIK, FDV, SMER EVROPSKE ŠTUDIJE

☞ Mislim, da je sistem slab. Predavanja so obvezna, kar pomeni, da dobimo eno kreditno točko od petih, če smo seveda prisotni. Na koncu moramo imeti 60 kreditnih točk, to se mi zdi zahtevno, saj točk ni lahko zbrati. Imamo 12 predmetov in vsi so pogoj za naslednji

letnik. Za posamezne predmete imamo na razpolago manj ur, kot so jih imeli v prejšnjem sistemu, snov pa ni nič manjšega obsega. Predavanja so splošnejša, veliko snovi pa moramo predelati doma. Poleg tega predvidevajo, da imamo vsi internet in denar, zgodilo se je celo, da so si vsi, ki niso iz Ljubljane, morali kupiti prenosni računalnik. Odkar sem na tej fakulteti, se nisem še nič učila, cele dni samo pišem seminarje in domače naloge. Izbirati si ne moremo skoraj nič. V prvem letniku imamo samo 2 izbirna predmeta. Posledica vsega tega je, da sta se dva moja sošolca že izpisala, ostali pa pripravljamo pismo za dekanjo, v katerem ji bomo razložili, da takšnega načina ne zmoremo. ☞

ELVINA - 1. LETNIK EKONOMSKE FAKULTETE, SMER MANAGEMENT

☞ Bolonjski sistem ima po mojem mnenju kar nekaj dobrih lastnosti, zaradi tega sem zelo vesela, da imam možnost študirati po novem programu. Dobro se mi zdi, da je bilo iz vsebine izločene veliko zastarele snovi in da lahko izpit ali kolokvij opravljamo pri kateremkoli profesorju, ki predmet poučuje. Gledano dolgoročno se mi zdi pozitivno tudi to, da Bolonjski proces omogoča diplomantu možnost zaposlitve v katerikoli državi Evropske unije. ☞

SE VEČ TEŽAV ZA STUDENTE?

Zbrana mnenja so torej različna, zbrati pa jih ni bilo lahko. Takole na tihem se mi dozdeva, da niso krive priprave na zimsko spanje, ampak prevelika zaposlenost brucev z novim sistemom. Dobila sem vtis, da je splošno mnenje bolj negativno, kot je razbrati iz teh izjav. Vsekakor sem mnenja, da se bo o tej omaki še veliko bralo in pisalo in da bo potrebnih še kar nekaj sprememb in popravkov, preden bo sistem deloval tako, da bo zadovoljna večina.

:: www.fdv.uni-lj.si/
:: www.uni-lj.si/Clanice/
:: www.ef.uni-lj.si/enote/referat3plus2/strani/kajje3plus2.asp
:: www.ef.uni-lj.si/enote/referat3plus2/strani/zakaj3plus2.asp